

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Synopsis Annalium Societatis Jesu In Lusitania

Francus, Antonius

Augustæ-Vindelicorum, M. DCC XXVI.

Annus 1645. Soc. 106.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72313)

vit. Nam vehementi commissorum dolore tactus exposuit, ac deflevit errata ad pedes Confessarii in Domo Professa.

10. Hominem verè pœnitentem facti sic DEus deinceps roboravit, ut ex Saulo redditus sit Paulus. Orabat multum, acerbis castigationibus macerabat corpus; patientissimè ferebat oblatas tolerandi occasiones. Aliquando secessit in vineam orandi causâ: sustulit in Cœlum oculos, cum repentè advolat culicum agmen, insident importuni, faciem, frontem, genas, nâsum, & aures coöperiunt, ac pungunt. Ut se vinceret, firmiter secum statuit eos non abigere, destinato orationi tempore stetit apertis oculis, ceu lapis foret, aut rupes.

11. Quamvis DEus ipsi se daret fruendum inter preces, tamen cum se cum reputasset, quot mundus periculis abundet, illi remisit nuncium Societatis institutum complexus. Apud nos admirabili virtutum omnium exemplo coluxit. Commercium illi cum DEO & Sanctis continuum, ac familiare. Coram imagine B. Virginis à Gratia in templo domûs tironum factus est certus salutis suæ; quâ voce interiori ad cor sonante tantam concepit lætitiâ, ut eam vix potuerit continere. In eo volumine, quod Imaginem virtutum in domicilio tironum Ulyssiponensium dicimus, vita Dominici amplius depicta est.

Moritur Antonius Melius.

12. Collegium divi Antonii sepulchro intulit Antonium Mellium Coadjutorem. Vir jam grandævus, divitiis abundans, conculcatis caducis rebus ad Christi militiam profugit. Vix ab ingressu duo menses, & pauci dies effluerant, cum Januarii primâ die ultimam vitæ habuit. Donatis pecuniis magna ex parte levatum est onus, quod Collegium olim contraxerat, ad succurrendum necessitatibus Ducis Averiensis.

Moritur P. Franciscus Frerius.

13. Septembris decimâ sextâ magnum luminare scholarum ejusdem Collegii extinguitur P. Franciscus Frerius natus Estremotii. Moderabatur cathedram moralis scientiæ. In utroque jure tam sapiens, ut eum admirarentur, quotquot doctissimorum nomine gloriabantur Ulyssipone. Totus deditus libris vix cubiculo prodibat. Rebus in adversis æquissimum servavit animum. Multum ejus mortem doluerunt omnes boni propter viri præstantiam plurimam exornatam virtutibus. Extant non pauca monumenta Francisci in libris, quos typis mandavit. Ibidem 19. Junii ad plures abiit P. Franciscus Pirius Professor

Moritur P. Franciscus Pirius.

4. votorum ex Provincia Brasiliensi: raræ virtutis, & exempli vium dicunt Collegii manuscripta.

Annus 1645. Soc. 106.

Obit P. Mutius, Conventus Provinciae.

Novus Provincialis,

Habentur gratia PP. Benedictinis in Lusitania.

I. Defuncto Romæ 9. Februarii P. Mutio Vitelleschio Societatis Generali Præposito, habita est mense Majo Ulyssipone Congregatio Professorum ad eligendos, qui cum suffragio adessent Romæ Conventui universi Ordinis. Electi fuerunt P. Nonius à Cunea Rector Conimbricensis, & Benedictus Sequeira. P. Antonius Mascarenus, qui præerat Provincialis, finitâ Congregatione se magistratu abdicavit, cum ejus anni jam non essent tanto oneriferendo. Successit P. Hieronymus Vogadus, qui Romam iturus, reliquit sui locò P. Franciscum Tavoram.

2. Comititia Generalia inchoata 21. Novembris. Januario sequentis anni die septimâ assumptus in Generalem Præpositum P. Vincentius Carrasa, & in Assistentem Lusitanæ P. Nonius à Cunea, quod munus antè obiverat P. Joannes Mattius. In eo conventu emanavit illud decretum, quo habentur amplè grates Venerabili Benedictinorum familiæ in Lusitania, quod reprobaverit, quæ in sua historia Benedictina typis mandarat Frater Leo à S. Thoma. Qui nimis credulus fabulam Constantini, aut alterius scriptoris sub ejus nomine in suam transcripsit historiam. Quæ cum sit contra honorem S. Ignatii, & nitatur levissimis indiciis, omnibus prudentibus visa est ficta post tot annos (nam ex-cula anno 1641.) ad exponendum gentium irrifioni S. P. Ignatium, ejusque fami-

miliam. Huiusmodi mendacia, quæ mole ruunt suâ, abundè confuto in Annalibus à me vulgari sermone conscriptis. Ad hanc fabulam firmandam non defuit, qui vitiaverit lectiones D. Ignatii, & ubi tenent: *emendicato pane, & aquâ victitans*; typis edi curaverit: *in monachatu pane, & aquâ victitans*. Quæ lectiones iussu Inquisitorum collectæ sunt, & igni traditæ.

3. Ad Indiam sex navibus undecim sacerdotes nostri peregrè iverunt, ^{Professu ad Indiam.} Petrus Zuzartius, Fulgentius Terreira, Franciscus Valdius, & Bartholomæus Velius, Lusitani; Joannes Valatius Gallus; Sertorius Interverius, Fortunatus Seraphinus, Ignatius Arcamonius, Torquatus Parisianus, Itali; Joannes Chespius, Germanus; Jacobus Pavus, Belga. Zuzartius postea rediens in Europam ad transigenda Societatis negotia, cæcus degebat Ulyssipone.

4. P. Bartholomæus Pereira in Oureno diocesis Leyriensis, & oppidis vicinis copiosos proventus collegit ex suis Apostolicis laboribus. ^{Misio.} Propter venerationem, quâ summi, infimique eum colebant, quidquid est meditatus vel in Dei gloriam, vel in proximorum utilitatem, ad felicem exitum perduxit.

5. Calendis Augusti Antonius Pereira Coadjutor Eboræ secundo mortuus est; nam cum habitaret in Collegio insulæ S. Michaëlis, mortifero correptus morbo, jacuit in lecto diebus tribus sine sensu ullo. ^{Mors Antonii Pereira.} Tenuissimi halitus reciprocatio causa fuit, ne humaretur; præter hanc enim vitæ indicium non erat aliud. Corpus, & artus omnino frigebant. Effudit etiam, ut solent morientes, postremam lacrymam. Postea sibi redditus affirmavit se verè mortuum fuisse, & precibus personæ Deo grata revocatum ad vitam: tenuem halitum, ne sepeliretur, factum miraculo, cum deesset corpori anima. Putruerant illi costæ, & tota caro longâ curatione est innovata. Plurima retulit à se extra corpus visa, quæ doctrinâ non carent. Conspecta animarum multitudo cadentium per singula momenta in æternos ignes, & alia non pauca, quæ in ejus vita commisi typis. An id fuerit vis imaginationis, an reipsâ, ut est testatus, contingerit, mihi in incerto est. Illud omnes viderunt, quod Antonius suo profectui accuratissimè post eam rem studuerit, & sui corporis non pepercerit castigationi, quâ se lacerasset, nisi piæ atrocitati potuisset metam obedientiam.

6. Sapientissimus vir Stephanus Fagundius Ulyssipone in Domo Professus ^{Mors P. Stephani Fagundii.} die 13. Januarii ad alteram vitam transiit, natus in præclaro oppido Viana Interamnenfis provincie. Multa volumina de re morali typis vulgavit ad publicam utilitatem. Eam scientiam tradidit annis plurimis cum dignitate. Pluris tamen fecit virtutem, quàm litteras. Fulgebat in tanta sapientia singularis & spectabilis submissio.

7. P. Gregorius Pintus Bracharenfis in Conimbricensi Collegio sacre Theologie Professor primarius 19. Octobris supremum edens anhelitum magnum de se apud socios reliquit desiderium. ^{Mors P. Gregorii Pinti.} In Codice defunctorum dicitur fuisse vir probatæ virtutis. Postremo in morbo frequenter pronunciabat Apostoli verba: *Sive vivimus, sive morimur, Domini sumus*.

8. His meritis adjunctur Illustrissimus Dominus Ludovicus Alvarus Talava Lessæ Balius ordinis Melitenfis. Obivit 23. Octobris. Fundator est nostri Collegii Portuensis; non quod ipse primus id Collegium erexerit; sed erecti jam, & carentis Fundatore, in se Fundatoris rem, & nomen suscepit, collatâ dote competenti. Vir fuit, sanguine, armis, &, quod pluris æstimandum, virtutibus præclarissimis. Ejus ossa condita sunt tumulo marmoreo in templo nostro. ^{Moritur Fundator Collegii Portuens.}

Annus 1646. Soc. 107.

I.
Serenissimus Rex Joannes IV. cum natus esset, ac educatus Villævisosæ sub ^{Vir-}patrocinio Virginis absque labe conceptæ, hanc tutelarem voluit Regni ^{ginis Conce-}Patronam. Ad augendam tanti mysterii gloriam imperaverat Academia ^{prio Conim-}
Antonius Franco. ^{Conim-}